

*Чернявська Я. А.,**здобувач кафедри адміністративного та митного права
Університету митної справи та фінансів*

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЛІСІВ

Анотація. У статті розглянуто питання необхідності забезпечення ефективної охорони лісів, яка задовольняє потреби суспільства, промисловості, сільського господарства та виконує найважливіші природоохоронні функції. В Україні фіксується постійне збільшення кількості правопорушень, до числа яких належать незаконні рубки, зміна цільового призначення лісових земель, крадіжки лісу, що призвело до формування тіншового бізнесу та збільшення корупційної складової частини. Даний комплекс обставин приводить до необхідності більш широкого використання Національної поліції України з метою виявлення фактів та протидії правопорушенням у цій сфері.

Розглянуто поняття «організація», яка являє собою процес формування системи управління, упорядкування управлінських відносин між суб'єктом і об'єктом управління, визначення прав і обов'язків, структури органів, організацій, підбір і розставляння кадрів.

Більш конкретні вимоги до діяльності органів внутрішніх справ містяться в Концепції Державної програми профілактики правопорушень, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 29 вересня 2010 року № 1911. До їх числа належать розроблення та здійснення комплексу заходів, спрямованих на усунення причин і умов протиправних діянь, а також налагодження дієвої співпраці правоохоронних органів, центральних та місцевих органів виконавчої влади. Вирішення завдань з охорони лісів вимагає від Нацполіції використання нових форм організації діяльності, заснованих на поєднанні ефективних методів управління силами та засобами поліції.

Управлінська діяльність Міністерства внутрішніх справ України у сфері охорони лісів передбачає: а) централізоване вирішення основних питань боротьби з порушеннями природоохоронного законодавства; б) координацію діяльності всіх органів внутрішніх справ країни за допомогою інспектування та надання практичної допомоги; в) безпосередню організацію охорони лісового фонду.

Взяття до уваги всіх обставин і чинників, глибоке, усебічне й об'єктивне їх вивчення є гарантією правильної організації управлінського процесу в адміністративно-правовій діяльності поліції з охорони лісів.

Ключові слова: адміністративне законодавство, Національна поліція, ліс, управлінська діяльність, правопорядок, охорона лісового фонду.

Постановка проблеми. Лісовий фонд України являє собою природний ресурс, який задовольняє потреби суспільства, промисловості, сільського господарства та виконує найважливіші природоохоронні функції. Правове регулювання використання лісів з урахуванням того, що цей природний ресурс займає площу 12% території країни, належить до пріоритетів державної політики в цій сфері. Незважаючи на ці обставини, у країні фіксується постійне збільшення кількості правопорушень, до числа

яких належать незаконні рубки, зміна цільового призначення лісових земель, крадіжки лісу, що призвело до формування тіншового бізнесу та збільшення корупційної складової частини. Даний комплекс обставин приводить до необхідності більш широкого використання Національної поліції України з метою виявлення фактів та протидії правопорушенням у цій сфері. Така діяльність здійснюється здебільшого адміністративно-правовим способом, сутність якого полягає в забезпеченні превентивних і профілактичних заходів, направлених на охорону природних об'єктів, до числа яких належить лісовий фонд України.

Аналіз публікацій показує, що питання адміністративного законодавства у сфері охорони природного середовища розглядалися у працях А.Б. Аверьянова, Д.М. Бахраха, Е.М. Блажевського, М.П. Бортника, К.А. Рябець, В.Ф. Захарова, І.М. Козьякова, О.Я. Лазора, Х.П. Ярмак і інших. Водночас діяльність Національної поліції України у сфері охорони лісів розглядалися фрагментарно у зв'язку з дослідженням більш загальних проблем. Даний напрям відображено у працях О.М. Бандурки, Н.І. Золотарьової, А.С. Євстигнеєва, М.М. Сливки, В.М. Тюна. Отже, проблема організаційного забезпечення діяльності поліції у сфері охорони лісів є «білою плямою» у юридичній науці і потребує більш детального розгляду.

Мета статті – дослідити організаційні особливості адміністративно-правової діяльності поліції у сфері охорони лісів.

Виклад основного матеріалу дослідження необхідно розпочати з того, що специфіка завдань Національної поліції в галузі охорони лісів зумовлює необхідність наукового обґрунтування організації її діяльності в цій сфері. Згідно зі ст. 86 Лісового кодексу України, забезпечення охорони захисту лісів покладається на органи виконавчої влади з питань лісового законодавства й органи місцевого самоврядування. Як зазначає В.М. Комарницький, підтримка поліції в цьому процесі підсилює ефективність лісоохоронних заходів, гарантує безпеку їх учасників та дозволяє оперативно реагувати на зафіксовані правопорушення [1, с. 229]. Співпраця поліції з Держлісагенством здійснюється на підставі Закону «Про Національну поліцію» від 2 липня 2015 р., який визначає завдання поліції у сфері гарантування публічної безпеки та порядку.

Проведення даного дослідження зумовлене такими причинами:

- 1) посиленням антропогенного впливу на лісові ресурси України;
- 2) різким збільшенням кількості правопорушень, пов'язаних із цим природним ресурсом;
- 3) специфікою діяльності поліції з охорони лісів та неповним використанням її можливостей;
- 4) недостатнім організаційно-правовим забезпеченням такої діяльності.

Для з'ясування сутності організації охорони лісів і боротьби з порушеннями лісоохоронного законодавства підрозділами поліції необхідно з'ясувати зміст поняття «організація». Даний термін означає:

– форму об'єднання людей і соціальних груп, розташування, співвідношення і взаємозв'язок частин колективу, у рамках якого виконується певна робота;

– діяльність направлення зусиль суспільства на досягнення певної мети, реалізація якої потребує спільних і координаційних дій.

У теорії управління поняття «організація» характеризує його властивість, яка проявляється у двох аспектах: в організації апарату управління, що дістало назву статичної організації; в організації процесу управління – динамічної організації.

Організація являє собою процес формування системи управління, упорядкування управлінських відносин між суб'єктом і об'єктом управління, визначення прав і обов'язків, структури органів, організацій, підбір і розставлення кадрів. Сутність організації полягає в розробленні і здійсненні конкретних заходів з реалізації ухваленого рішення.

Завдяки управлінській та організаторській діяльності Міністерства внутрішніх справ (далі – МВС) України інтегруються завдання різних органів, служб і підрозділів органів внутрішніх справ, підтримуються цілеспрямованість і планованість у процесах боротьби із правопорушеннями. Удосконалення організації такої діяльності в системі МВС є одним з інструментів підвищення результативності роботи органів внутрішніх справ.

На основі Указу Президента України № 722/19 «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 р.» був підготовлений проект Стратегії сталого розвитку України до 2030 р., у якому звернута увага на захист та відновлення екосистем суші та сприяння їх раціональному використанню, на раціональне лісокористування, боротьбу з опустелюванням, припинення процесу деградації земель та зупинку процесу втрати біорозмаїття.

Більш конкретні вимоги до діяльності органів внутрішніх справ містяться в Концепції Державної програми профілактики правопорушень, схваленій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 29 вересня 2010 р. № 1911. До їх числа належали розроблення та здійснення комплексу заходів, спрямованих на усунення причин і умов протиправних діянь, а також налагодження дієвої співпраці правоохоронних органів, центральних та місцевих органів виконавчої влади. Вирішення завдань з охорони лісів вимагає від Нацполіції використання нових форм організації діяльності, заснованих на поєднанні ефективних методів управління силами та засобами поліції.

Як вказує Б.М. Гамалюк, нормативно-правові акти, які встановлюють повноваження органів внутрішніх справ у сфері екологічного контролю й охорони навколишнього середовища, діляться на три групи: а) загальнодержавні; б) місцевого рівня; в) відомчі. Загалом даний масив актів утворює правову основу регулювання повноважень органів МВС [2].

Аналіз нормативних актів, які регламентують діяльність поліції, дозволяє зробити висновок про те, що організовувана і здійснювана нею охорона природних об'єктів є невід'ємною частиною організуючої діяльності держави щодо забезпечення правопорядку, дотримання природоохоронного законодавства, зміцнення законності в цій сфері суспільних відносин. Така діяльність знаходить свій вираз у виконанні комплексу

функцій, спрямованих на підвищення рівня організаторської роботи з питань охорони.

Як зазначається в юридичній літературі, «сутність управління в органах внутрішніх справ полягає в забезпеченні визначеної законом взаємодії частин, елементів системи органів внутрішніх справ як єдиного цілого, у вольовому впливі на систему органів внутрішніх справ і її структурні підрозділи з метою забезпечення ефективності їхньої діяльності, спрямованої на виконання завдання, що стоїть перед ними, у сфері правоохоронної діяльності держави, у сфері внутрішніх справ».

Призначення організації полягає в тому, щоб сформувати в системі управління такі організаційні відносини, які можуть забезпечити досягнення цілей з оптимальними витратами сил і засобів. Результативність та успішність таких дій залежать від того, наскільки ефективно розподілені сили і засоби в окремих підрозділах досить складного поліцейського апарату, наскільки вони підготовлені, організовані та дисципліновані, наскільки ефективно взаємодіють один з одним, іншими державними органами та громадськими об'єднаннями. Як вказує В.М. Тюн, завданням Національної поліції є виявлення адміністративних правопорушень у сфері охорони природи та раціонального використання природних ресурсів, що потребують реагування [3, с. 127]. Тому адміністративно-правова діяльність поліції включає два тісно пов'язані напрями: внутрішньоорганізаційну діяльність і зовнішню адміністративну діяльність, пов'язану зі здійсненням забезпечення охорони громадського порядку і безпеки, боротьби зі злочинністю.

Внутрішньоорганізаційна діяльність спрямована на забезпечення чіткого функціонування служб і підрозділів поліції, здійснюється за допомогою адміністративно-правових форм і методів, охоплює широке коло підрозділів, зокрема й ті, які здійснюють оперативну-розшукову діяльність, попереднє слідство і дзнання. Зовнішня адміністративна діяльність поліції є основною, бо в її процесі практично реалізуються завдання і функції, що визначають соціальне призначення поліції.

З огляду на цю обставину управлінські стосунки, що складаються у процесі організації охорони лісового фонду, доцільно розділити на дві постійно взаємопов'язані групи: 1) внутрішньоорганізаційні управлінські відносини, що виникають між службами і підрозділами поліції; 2) зовнішньоорганізаційні управлінські відносини, що складаються між службами і підрозділами поліції, з іншими державними органами і недержавними лісоохоронними організаціями.

МВС України, як будь-який інший державний орган, має свою організаційну структуру – систему побудови його внутрішнього робочого апарату, на яку покладено виконання поставлених завдань. Чим вище рівень управління, на якому перебуває елемент цієї системи, тим більше організаційних функцій на нього покладено. Отже, управлінська діяльність МВС України в даній сфері охоплює:

а) централізоване рішення основних питань боротьби з порушеннями природоохоронного законодавства шляхом видання на основі законів і на виконання постанов Кабінету Міністрів України найважливіших відомчих нормативних актів і здійснення контролю за їх застосуванням усіма ланками системи;

б) координацію діяльності всіх органів внутрішніх справ країни за допомогою інспектування та надання практичної допомоги органам МВС України на місцях, узагальнення та поширення передового досвіду, розроблення найбільш ефективних

способів і засобів, тактики і методики боротьби з екологічними правопорушеннями, до числа яких входить охорона лісів;

в) безпосередню організацію охорони лісового фонду.

Таку природоохоронну політику МВС України реалізує через ГУНП, які є її підрозділами, і міські та районні управління.

Виконання поставлених завдань передбачає: забезпечення аналітичного підходу до планування, розстановки і використання сил; поєднання контролю з наданням практичної допомоги; удосконалення форм зв'язку з населенням; зміцнення контактів у вирішенні питань з відповідними органами; забезпечення участі служб охорони громадського порядку в роботі з виконання законодавства про охорону навколишнього середовища. Така діяльність поліції проводиться на територіях розташування лісів за участю органів місцевого самоврядування. ГУНП МВС України виступають, з одного боку, як центри керування апаратом поліції у справі охорони природних багатств, а з іншого – як апарат, який практично вирішує завдання охорони окремих об'єктів природи, до числа яких входять і ліси. Аналіз практики показує, що наявне організаційне забезпечення діяльності Національної поліції з охорони лісового фонду недостатньо ефективне. Доказом цього положення є факти стосовно того, що тільки за 2020 р. у Київській області було виявлено 22 випадки незаконних рубок, які завдали шкоди лісам більше, ніж на 1 млн грн. З метою протидії таким випадкам на співробітників поліції покладаються додаткові обов'язки з організації лісоохоронної роботи. Отже, питання про спеціалізацію роботи поліції в цьому напрямі залишається актуальним.

Одним із напрямів розв'язання даної проблеми є створення екологічної поліції, яка раніше функціонувала як екологічна міліція, на підставі рішення місцевої влади Києва, Донецька, Харкова, Маріуполя, Миколаєва. Як вказує Б.М. Гамалюк, створення таких структур дає змогу звільнити МВС від невласливих йому специфічних функцій та забезпечити дієвий контроль у найбільш схильних до екологічних правопорушень місцевостях [4, с. 156].

До числа форм здійснення природоохоронної діяльності органів поліції із забезпечення конституційних прав і свобод громадян в Україні відносять:

1) охорону громадського порядку та боротьбу із правопорушеннями;

2) сприяння суб'єктам природоохоронної діяльності та взаємодію з ними;

3) охорону відокремлених об'єктів природно-заповідного фонду;

4) забезпечення дотримання природоохоронного законодавства на об'єктах, що підвідомчі органам внутрішніх справ України.

Серед напрямів здійснення зазначеної діяльності МВС України можна зазначити такі, як: профілактична робота; адміністративний нагляд та безпосередня охорона лісів, сприяння в їх охороні; взаємодія в цій діяльності з державними органами і громадськими організаціями; контроль та перевірка виконання лісоохоронних заходів. Перелічені форми роботи реалізуються у практичній діяльності підрозділів внутрішніх справ з метою профілактики та припинення правопорушень.

З урахуванням специфіки розташування лісових масивів спеціалізовані підрозділи повинні забезпечувати охорону гро-

мадського порядку в лісах, об'єктах ПЗФ, місцях відпочинку громадян. Організаційно-правовими передумовами створення спеціалізованих підрозділів, що утримуються коштом місцевих бюджетів, є: нормативне закріплення лісоохоронних завдань поліції; наявність відокремлених об'єктів природи або природних комплексів, що мають велике культурно-історичне значення; зацікавленість органів управління або безпосередніх користувачів цими об'єктами і комплексами в посиленні їхньої охорони спеціальними підрозділами поліції.

В умовах виняткової важливості вдосконалення питань охорони лісів України зростає інтерес суспільства до збереження і розширення інституту штатних співробітників, що відповідають за організацію природоохоронної роботи, створення спеціалізованих підрозділів з боротьби з екологічними правопорушеннями. Це сприятиме ефективній охороні лісових масивів, припиненню порушень лісоохоронного законодавства, зокрема й боротьбі з організованим злочинним посяганням на лісові багатства країни. Водночас координація всіх служб органів внутрішніх справ під час проведення природоохоронних заходів підвищить відповідальність співробітників поліції за цю роботу, а також сприятиме розслідуванню справ про адміністративні проступки, пов'язані з незаконним використанням лісових ресурсів.

Організація лісоохоронної діяльності поліції потребує врахування таких факторів, як: 1) соціально-демографічна ситуація; 2) специфіка економіки регіону; 3) місцеві традиції та звичаї; 4) повнота і якість правового регулювання організації та діяльності поліції; 5) наявність і професійна підготовленість підрозділів поліції, їхнє технічне оснащення; 6) стан злочинності в регіоні.

На додаток до цього в Українських Карпатах, де зосереджена основна маса лісів країни, на організацію адміністративно-правової охорони лісів впливають також:

1) велика кількість лісгоспів, лісозаготівельних пунктів;

2) наявність невеликих цехів із переробки деревини й інших лісових ресурсів;

3) наявність у регіоні рідкісних і цінних порід дерев, 54 тис. га пралісів, об'єктів природно-заповідного фонду, екологічної мережі;

4) проживання на території населення, для якого збір дарів лісу, туризм, полювання є традиційним і основним способом життєзабезпечення.

Під впливом цих чинників іде процес розвитку змісту і форм організації охорони лісів, удосконалюються тактичні прийоми і способи запобігання лісопорушенням і припинення таких. Така діяльність здійснюється у вигляді управлінського циклу, який складається з таких основних стадій: аналіз і оцінка оперативної обстановки, планування, ухвалення рішень з охорони лісових ресурсів, безпосереднє виконання і контроль. Практика свідчить, що відсутність узгодженості, низький рівень планування такої роботи, нерациональна розстановка сил і засобів негативно позначаються на вирішенні органів МВС України завдань з охорони лісів.

Комплекс організаційних умов, що визначає ефективність діяльності поліції в даній сфері, має широкий характер та передбачає виконання таких функцій:

– визначення об'єктивно необхідних і науково обґрунтованих цілей і завдань поліції в діяльності щодо забезпечення охорони лісових ресурсів та боротьби з лісопорушеннями;

- розроблення і вдосконалення структури апарату і підрозділів поліції відповідно до змісту їхньої лісоохоронної діяльності;
- визначення й уточнення функціональних обов'язків співробітників МВС України, посадовців і підрозділів поліції, які беруть участь у боротьбі з лісопорушеннями;

- удосконалення роботи підрозділів на основі наукових принципів управління, упровадження позитивного досвіду, зміцнення законності і посилення зв'язку із громадськими організаціями;

- кадрове, матеріально-технічне, правове й організаційне забезпечення апаратів і підрозділів, покликане забезпечувати охорону лісового фонду.

Необхідно враховувати, що співробітники поліції, по-перше, виконують рішення органів державної влади та накази МВС України, по-друге, забезпечують реалізацію власних рішень і планів роботи. У своїй сукупності всі ці дії становлять єдиний процес організаційної діяльності МВС України із забезпечення виконання завдань з охорони лісів. Як вказує А.С. Євстигнєв, специфіка такої роботи вимагає вдосконалення механізму видачі лісорубного або лісового квитка як спеціального дозволу на використання лісових ресурсів [5, с. 58].

Ефективність і якість здійснення лісоохоронної функції суттєво залежать від рівня підготовки і комплексності аналізу стану боротьби з порушеннями лісоохоронного законодавства, з упровадженням позитивного досвіду у практику відповідної діяльності служб і підрозділів поліції. Необхідно зазначити, що дотепер у загальноукраїнському масштабі не проведено узагальнення позитивного досвіду, аналізу негативних сторін діяльності суб'єктів, що беруть участь в охороні лісів.

Вивчення лісоохоронної роботи ГУНП у Карпатському регіоні свідчить про наявність значних недоліків. У деяких випадках зазначена робота проводиться в межах районів, хоча є нагальна потреба організувати її набагато ширше. Для вирішення проблемних регіональних питань та з'ясування багатьох управлінських функцій необхідно направляти працівників поліції, що відповідають за організацію цієї роботи в районах, області, в інші регіони для вивчення позитивного досвіду та визначення ефективних тактичних прийомів боротьби з лісопорушеннями й іншими екологічними правопорушеннями. Такий підхід забезпечить ефективність та якість виконання завдань, що покладаються на Національну поліцію в боротьбі з порушеннями лісоохоронного законодавства. Як вказує О.Ф. Кобзарь, реалізація поліцейської функції держави здійснюється в межах адміністративної діяльності держави, у зв'язку із чим поліцейська діяльність може бути визнана одним із її видів [6, с. 165].

З метою дослідження даного положення було проведено вивчення звітної документації органів внутрішніх справ, яке показує, що здебільшого аналіз лісоохоронної роботи зводиться до простого порівняння кількості порушень за той або інший період. Водночас не виділяються райони, де розташовані ділянки, на яких висока вірогідність скоєння лісопорушень. Такий підхід ускладнює визначення ефективності боротьби і не дозволяє зробити оцінювальні висновки, намітити реальні заходи з її посилення, правильно розосередити наявні сили і засоби, оперативно маневрувати ними.

Практика показує, що основними порушниками лісоохоронного законодавства є місцеве населення. Проте збиток, що завдається місцевими жителями, порівняно невеликий. Найбільш часто фіксуються такі лісопорушення, як: заготівля

кори, берести, ялинок, соснових дерев у заборонених місцях; спалювання деревного вугілля і смоли з порушенням правил пожежної безпеки; сінокосіння, розміщення вуликів, заготівля деревних соків, без отримання відповідного дозволу в державних органах управління лісовим господарством. Така ситуація ускладнюється тим, що кількість правопорушень значно збільшується у зв'язку з такими заходами, як користування ділянками лісу для культурно-оздоровчих, туристичних і спортивних цілей, що завжди супроводжується присутністю в лісових масивах досить великої кількості людей, що є головною причиною виникнення пожеж.

Організація заходів щодо попередження лісових пожеж, особливо в пожежонебезпечний період, потребує значних зусиль і заздалегідь спланованих сумісних дій національної поліції та співробітників Державного агентства лісових ресурсів. Так, у листопаді 2014 р. на Чернігівщині пройшли наймасштабніші за роки незалежності України пожежі в лісах, розташованих на торф'яниках. Причиною пожежі стало підпалювання стерні, загальна площа, охоплена пожежею, становила 47 га в п'яти районах. До ліквідації загорання були задіяні 16 одиниць техніки, 7 мотопомп, 2 гвинтокрила та 90 осіб особового складу ДСНС МВС України.

Організація і проведення таких заходів мають проходити з урахуванням того, що вогонь досить часто завдає шкоди розташованим поряд населеним пунктам. Винуватцями майже всіх пожеж є туристи, відпочивальники, грибники, мисливці. Часто вогонь починає поширюватися від проїжджих доріг, де зупиняються водії та відпочивальники. Розведення багать у непристосованих для цього умовах поєднується з незаконною порубкою дерев, крім того, відпочинок автолюбителів на лоні природи часто супроводжується засміченням місцевості побутовими відходами. У таких випадках проведення організаційних заходів спрямоване на запобігання порушенням лісоохоронного законодавства, забезпечення тісної взаємодії поліції з органами державної влади, органами місцевого самоврядування та громадськими об'єднаннями. Є доцільним, залежно від кліматичних умов районів, обласним управлінням МВС України встановити, який проміжок часу є пожежонебезпечним сезоном, залежно від цього планувати свою роботу.

З'ясуванню оперативної обстановки багато в чому сприяє картографічний аналіз місцевості, який дозволяє докладно визначити, в який період і де конкретно знаходяться найбільш вірогідні місця скоєння правопорушень, з метою вжиття необхідних заходів. У процесі вивчення оперативної обстановки потрібний системний підхід до оцінки інформації та комплексність її аналізу. У зв'язку із цим лісоохоронну діяльність Національної поліції доцільно аналізувати за місцем, часом, способами вирішення поставлених завдань контингенту осіб, залучених до їх виконання.

Висновки. Визначення напрямку організації лісоохоронної діяльності, виходячи тільки з одного – двох виділених чинників, не дозволяє повною мірою врахувати специфіку ситуації і загальний характер її розвитку. Лише багатofакторний аналіз негативних і позитивних явищ, процесів і тенденцій у сфері боротьби з лісопорушеннями дозволить об'єктивно оцінити стан оперативної обстановки.

Докладна характеристика умов та результатів правоохоронної роботи зі збереження лісів служить основою для ухвалення науково обґрунтованих управлінських рішень. Урахування всіх

обставин і чинників, глибоке, усебічне й об'єктивне їх вивчення є гарантією правильної організації управлінського процесу в адміністративно-правовій діяльності поліції з охорони лісів.

Література:

1. Комарницький В.М., Єрофєєв М.І. Правові питання взаємодії правоохоронних органів із громадськістю щодо забезпечення охорони довкілля. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка*. № 3 (91). С. 225–238.
2. Гамалюк Б.М. Еколого-правова діяльність міліції з дотримання державних екологічних гарантій. *Демократичне врядування : науковий вісник*. 2008. Вип. 2. URL: <http://www.lvivacademy.com/visnik2/fail/Gamalyuk.pdf>.
3. Тюн В.М. Адміністративно-правові засади наглядової діяльності правоохоронних органів України у сфері охорони природи : дис. ... канд. юрид. наук. Львів, 2016. 234 с.
4. Гамалюк Б.М. Діяльність Національної поліції України з дотримання державних екологічних гарантій: теоретико-методологічний аспект. *Збірник наукових праць Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія «Юридична»*. 2016. Вип. 3. С. 150–161. URL: <http://www.lvduvs.edu.ua/seriya-ur?limitstart=0>.
5. Євстїгнєв А.С. Проблеми правового забезпечення екологічної безпеки у сфері спеціального природокористування в Україні : дис. ... докт. юрид. наук. Київ, 2019. 434 с.
6. Кобзарь О.Ф. Поліцейська діяльність в Україні: адміністративно-правовий аспект : монографія. Харків ; Дніпропетровськ, 2015. 316 с.

Cherniavska Ya. Organizational particularities of administrative activities of the National Police of Ukraine in the area of forest conservation

Summary. The article considers the necessity of ensuring effective forest protection, which meets the needs of society, industry, agriculture and performs the most important environmental functions. In Ukraine, there has been a steady

increase in the number of offenses, including illegal logging, changes in the intended use of forest land, forest theft, which has led to the development of shady business and a growth of the corruption component. This set of conditions causes the greater involvement of the National Police of Ukraine in order to identify the facts and reaction against offences in the area under study.

The author examines the concept of “organization” which is a process of formation of management system, adjustment of the management relations between the subject and the object of management, definition of rights and responsibilities, structure of bodies, organizations, recruitment and personnel appointments.

The Concept of the State Program of Crime Prevention approved by the Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 29.09.2010, № 1911 includes more specific requirements for the activities of internal affairs bodies. They comprise the development and implementation of a set of measures aimed at eliminating the causes and conditions of illegal acts as well as establishing effective cooperation between law enforcement agencies, central and local executive bodies. The handling of forest protection tasks demands from the National Police to use new forms of organization of activities based on a combination of efficient methods of managing police forces.

Management activities of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine in the area of forest protection involve: a) centralized solution of the key issues of combating violations of environmental legislation; b) coordination of the activities of all internal affairs bodies of the country through inspecting and providing practical assistance; c) direct organization of forest fund protection.

Consideration of all the circumstances and factors, their detailed, comprehensive and objective study is a guarantee for the proper organization of the management process in the administrative forest protection activities of the police.

Key words: administrative legislation, National Police, forest, management activity, law order, forest fund protection.